Evropa

Stromboli
Vulkanický ostrov Stromboli ležící severně od Sicílie patří k Liparským neboli Eolským ostrovům. Ostrov obývá jen něco málo přes 500 obyvatel, kteří žijí ve vesnicích Stromboli – s částí obce San Vincenco – na severovýchodě a mrňavé Ginostře na jihozápadě. Dělí je od sebe sopka, která je vlastně stále „aktivní“, byť většinou na nízké úrovni. Skutečnost, že vulkán dokáže uvést do varu i lidské pocity, ukázal proslulý film Stromboli režiséra Roberta Rosselliniho s Ingrid Bergmannovou.
Ale i fotografie Tomáše Míčka zachycují cosi z dramatičnosti tohoto vulkanického ostrova; zčásti byly pořízeny na terase kráteru, v bezprostřední blízkosti „plivajícího draka“. Na severozápadní straně ostrova je takzvaná Sciara del Fuoco (Ohnivá skluzavka), svah, po němž láva z vulkánu stéká někdy až do moře. Zvláště působivá je Stromboli v ranním světle – a při pozorování poslední fotografie se dá vytušit cosi z okouzlení, jež živelné síly přírody vyvolávají ve fotografovi, který je trvale připraven zachytit co nejpůsobivější záběr.

Etna
Etna ležící na západním pobřeží Sicílie je nejvyšší a druhá nejmohutnější sopka v Evropě. Stejně jako v případě Vesuvu a Liparských ostrovů pramení její vulkanická činnost z kompresního zlomu, který je důsledkem podsunutí africké tektonické desky pod desku eurasijskou. Vedle hlavního kráteru jsou zde ještě další krátery, jež vznikly hlavně v minulém století. (Některé z fotografií zachycují severovýchodní kráter.) Při výbuchu však sopka většinou nechrlí lávu přes kráter na vrcholu, ale po úbočích hory.
Nejúchvatnější podívanou skýtají erupce vulkánu samozřejmě v noci. Někdy se zdá, jako bychom měli co do činění s nikým nekontrolovaným sršícím ohňostrojem, jindy s mystickým světelným jevem, při němž i údajně tak střízlivým a osvíceným současníkům může stále ještě běhat mráz po zádech. Poslední snímek, na němž jsou vlevo vidět světla Catanie, připomíná tajuplné vize Hieronyma Bosche.

České řeky
Příroda nemusí vždycky „explodovat“, může také poklidně plynout – třebaže jeden z jejích nejdůležitějších prvků, voda, může rovněž začít pěnit, pokud naráží na pevnou horninu a předvádí opravdový tanec.
Voda a hornina se však mnohdy spojují i v meditativní obraz, z něhož vyzařuje jak klid, tak živost a svěžest. Fotografie, jež zde vidíte, pocházejí především od řeky Vydry. Zvláště vyniká snímek vltavské smyčky: zadumaný kámen v popředí, nad ním křivolaké, tančící větve, které jako by takřka splývaly s klikatící se řekou – to vše se skládá v obraz, jenž na minimálním prostoru vypráví o rozmanitosti a živosti přírody. Navíc se zdá, jako by si český fotograf vychutnával, že po všech těch cestách do vzdálených zemí zachycuje pro jednou i krásu své vlasti.

Mont Blanc – Vallee Blanche
Zadíváme-li se na následující fotografie, ponoříme se opět do naprosto jiného světa: ledovcové věže – zvané seraky – Bossonského ledovce na francouzském severním srázu Mont Blanku jako by chtěly dobýt oblaka, zatímco ledovcové průrvy Vallee Blanche – údolí, které je známo především jako lyžařská oblast – nám připomínají spíše „propastnost“ lidského života. Ale i takovéto průrvy, do nichž bychom se za žádnou cenu nechtěli zřítit, mají svůj estetický půvab a podněcují naši fantazii: nedřepí snad v oné ledové průrvě jakási postava? Kromě toho můžeme obdivovat fotografovo umění tvořit „kompozice“, například vrstvením záběrů do hloubky a schopností vyvážit šikmé, svislé a vodorovné prvky. Tvůrčí činnost přírody a bdělé oko fotografa se zde spojují ve fantastické harmonii.
Mont Blanc je, jak známo, se svými 4810 metry nejvyšší horou v Alpách a – nebudeme-li k Evropě počítat kavkazský Elbrus – také nejvyšší horou Evropy. Glacier de Bosson (Bossonský ledovec) stéká na francouzské severní straně až téměř do údolí a překonává při tom výškový rozdíl téměř 4000 m!

Řecko
Ten skok je mohutný: od ledových výšin Mont Blanku na jih Evropy, do Řecka. Putuji prostě od jednoho obrazu k druhému. Rudé chomáče květů vlčího máku, v pozadí svítí Korintský záliv. Prst poloostrova Mani, prostředního ze tří jižních výběžků Peloponésu. Pustinou vedou poslední cesty k mysu Tainaron, kde, jak se v antice věřilo, byl jeden ze vstupů do říše mrtvých. Příslovečná Arkádie se svými stády ovcí naproti tomu žádné fantazie o podsvětí nevyvolává. Obilná pole thesalské roviny nám dokazují, že i skrovné motivy mohou být malebné. Olivové háje v Itei a na ostrově Korfu, táborový oheň u Samariny v západní Makedonii, která je nejvýše položenou vesnicí na Balkáně, a stádo ovcí na Krétě nám naproti tomu ukazují Řecko z jeho idylické stránky. Sopečný kráter Alexandros na ostrově Nisyros je naproti tomu dokladem dynamického aspektu přírody. Patřičně působivé zakončení tvoří skály Meteora s jejich proslulými kláštery; do výšky se vypínající skalní věže by však dokázaly vzít dech i samy o sobě.

Asie

Mrtvé moře – Jordánsko
Jako „umělkyně“ pracuje příroda nejrůznějšími prostředky. Zde, na břehu Mrtvého moře, tvoří svá umělecká díla

Europa

Stromboli
Die nördlich von Sizilien liegende Vulkaninsel Stromboli gehört zu den Liparischen oder Äolischen Inseln. Kaum mehr als 500 Menschen wohnen auf ihr, die sich auf die Ortschaften Stromboli – mit dem Ortsteil San Vincenco – im Nordosten und das winzige Ginostra im Südwesten verteilen. Sie werden durch den Vulkan, der eigentlich ständig „aktiv“ ist, wenn auch meistens auf niedrigem Niveau, getrennt. Dass der Vulkan auch menschliche Emotionen hochkochen lassen kann, zeigte der berühmte Film Stromboli mit Ingrid Bergmann unter der Regie von Roberto Rossellini.
Aber auch die Fotos von Tomas Micek vermitteln etwas von der Dramatik dieser Vulkaninsel; sie wurden teilweise auf der Kraterterrasse gemacht, in unmittelbarer Nähe des „ speienden Drachens“. An der Nordwestseite der Insel befindet sich die sogenannte „Sciara del Fuoco“ („Feuerrutsche“), über die die Lava des Vulkans manchmal bis ins Meer hinab fließt. Besonders eindrucksvoll ist der Stromboli im Morgenlicht – und betrachtet man dieses letzte Foto, ahnt man etwas von der Faszination, die die elementaren Naturkräfte auf diesen ständig auf der Lauer liegenden Fotografen ausüben.

Ätna
Der an der Westküste Siziliens liegende Ätna (italienisch: Etna) ist der höchste und vom Umfang her auch größte Vulkanberg Europas. Wie im Falle des Vesuvs und der Liparischen Inseln rührt seine vulkanische Aktivität von der Subduktion der afrikanischen unter die europäischen Platten her. Neben dem Hauptkrater gibt es noch weitere Krater, die hauptsächlich im vorigen Jahrhundert entstanden sind. (Einige der Fotos zeigen den Nordostkrater.) Bei einem Ausbruch wird die Lava jedoch meistens nicht über die Gipfelkrater ausgestoßen, sondern an den Flanken des Berges.
Am spektakulärsten wirken die Eruptionen des Vulkans natürlich bei Nacht. Mal scheinen wir es mit einem ausgelassenen sprühenden Feuerwerk zu tun zu haben, mal mit einer mystischen Lichterscheinung, die auch dem angeblich so nüchternen und aufgeklärten Zeitgenossen noch ein „Schaudern“ über den Rücken laufen lassen kann. Das letzte Bild, auf dem links die Lichter Catanias zu sehen sind, erinnert an die geheimnisvollen Visionen des Hieronymus Bosch.

Böhmische Flüsse
Die Natur muss nicht immer „explodieren“, sie kann auch ruhig dahinfließen – obschon eines ihrer wichtigsten Elemente, das Wasser, auch wieder ins Schäumen geraten kann, wenn es gegen das feste Gestein stößt und einen wahren Tanz aufführt.
Oft vereinen sich Wasser und Gestein jedoch auch zu einem meditativen Bild, das sowohl Ruhe als auch Lebendigkeit und Frische ausstrahlt. Die hier gezeigten Fotos stammen vor allem vom böhmischen Fluss Vydra. Besonders sticht das Bild von der Moldauschleife hervor: der im Vordergrund in sich ruhende Stein, die gewundenen, tanzenden Äste darüber, die sich mit dem mäandernden Fluss fast zu vereinigen scheinen – all dies ergibt ein Bild, das uns auf kleinstem Raum von der Vielfältigkeit und Lebendigkeit der Natur erzählt. Darüber hinaus scheint es unser tschechischer Fotograf auch zu genießen, nach all den Reisen in ferne Länder auch einmal die Schönheit seiner Heimat einzufangen.

Mont Blanc – Vallee Blanche
Beim Betrachten der folgenden Fotos tauchen wir wieder in eine völlig andere Welt ein: die Gletschertürme – Seraks ge-

# Island

Evrópa



## Island
*Europa*

Im Grenzland zwischen Brasilien und Argentinien beschenkt uns der Fluss Iguazu und die Natur des dortigen – und glücklicherweise geschützten – Regenwaldes mit zahlreichen Wasserfällen, die von vielen für die schönsten der Welt gehalten werden. Sie befinden sich in einer 150 m breiten und 700 m langen Schlucht. Den Abschluss bildet ein gigantischer Kessel, die Garganta del Diablo („Teufelsschlucht“), in die sich von allen Seiten riesige Wasserfälle stürzen.. Allerdings lassen die Aufnahmen nichts Teuflisches vermuten, sondern künden schlicht von der Großartigkeit, ja Göttlichkeit der Natur, deren Schönheit unser Fotograf im Visier hat – ob sie nun völlig abgelegen (wie der Tepui Kukenan) oder für Touristen leicht greifbar ist wie diese Wasserfälle. Die meisten dieser etwa zwanzig großen und unzähligen kleinen Wasserfälle liegen auf der argentinischen Seite, weshalb man sie, will man ein größeres Gesamtbild haben, am besten von der brasilianischen Seite betrachtet. Die kleinen schwarzen Punkte auf den letzten Fotos dieses Abschnittes sind übrigens die schwalbenähnlichen Rußsegler, die hinter bzw. unter den Wasserfällen nisten und deren Brut dadurch vor natürlichen Feinden geschützt ist. Natürlich dienten auch diese Wasserfälle schon als Filmkulisse – etwa für The Mission und Indiana Jones –, aber man genießt sie besser ohne dieses Wissen, in ihrer ursprünglichen Schönheit.

## Island
*Evropa*

Tvář Islandu určují oheň a led, což v tomto případě znamená sopky a ledovce. Ostrov leží jak na severoamerické, tak na euroasijské tektonické desce, jež se od sebe vzdalují asi o 2 cm ročně. Vlivem vulkanické činnosti proniká ve „švu“ neustále vzhůru láva a brání rozlomení ostrova.
Stará lávová pole jsou porostlá mechem. Malebné vodopády – jako například Skogafoss – svědčí o síle přírody, která dává tryskat do výše i proslulému gejzíru Strokkur, zatímco v ledovcovém jezeře Jökulsarlon okouzluje oko fotografa surrealistickými ledovými útvary. Relativně drobní islandští koníci se svými jezdci vnášejí do velkolepé krajiny další barevné skvrny, a při troše štěstí lze zachytit duhu nad jedním z četných vodopádů. Hornina, po níž voda zurčí nebo bublá, je mnohdy narudlá a svědčí o sopečném charakteru ostrova. A sněhem pokrytá posvátná hora Herddubreidd je dokladem toho, že na ostrově dosud sídlí staří bohové.

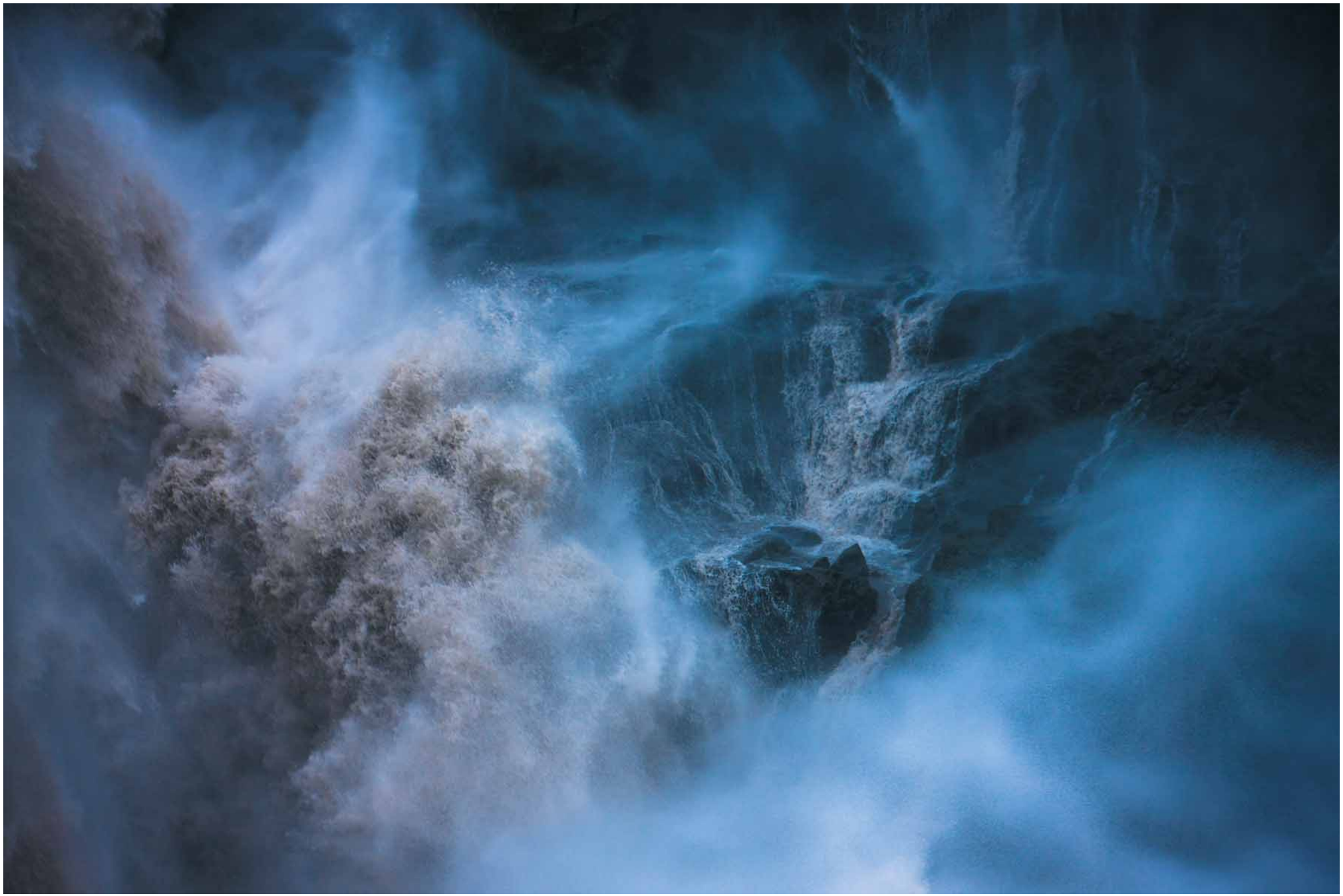

# Stromboli

Italia

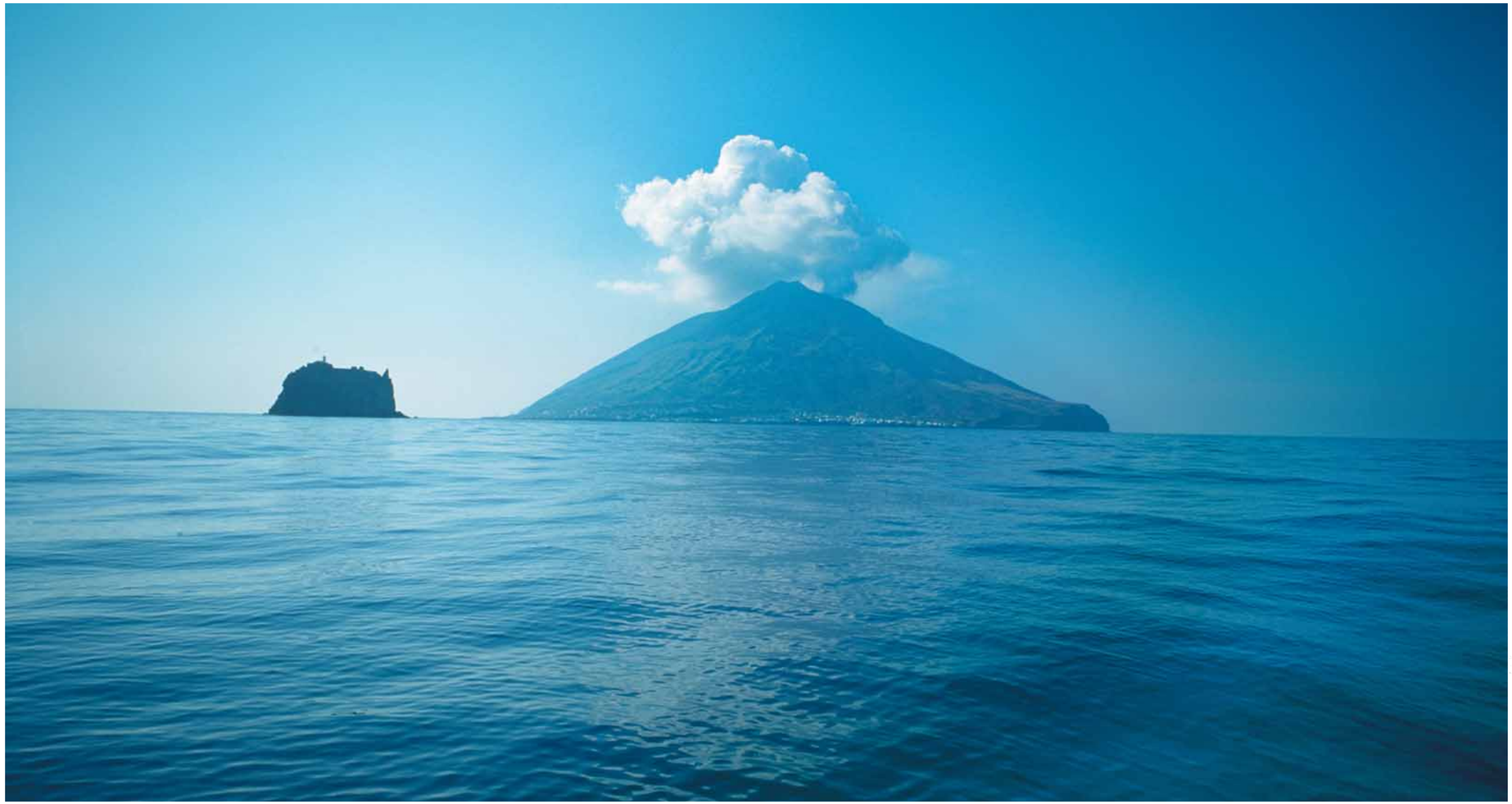

# Etna

Italia

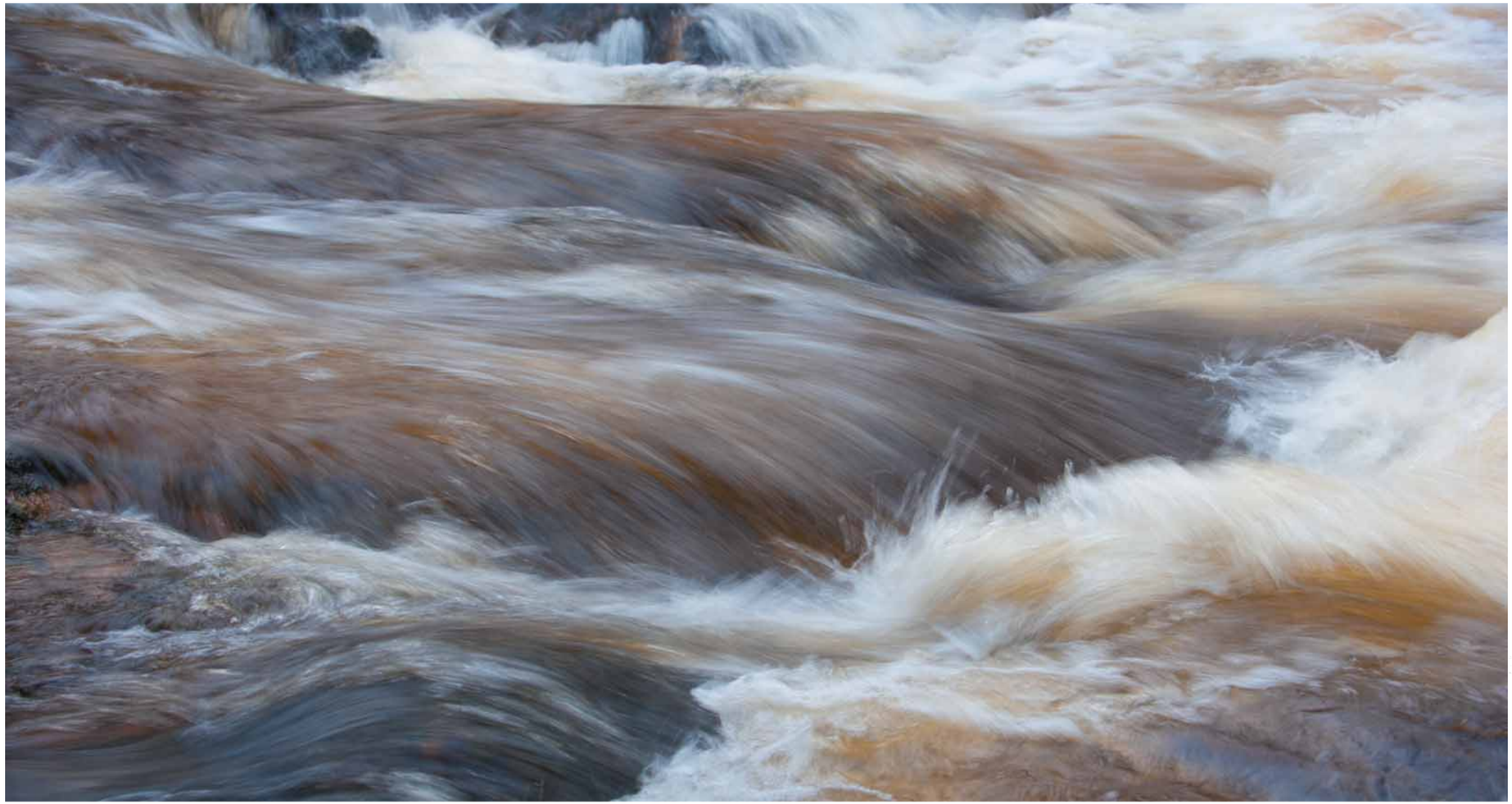

# České řeky

## Čechy

# Mont Blanc

France

# Ellada

Europa

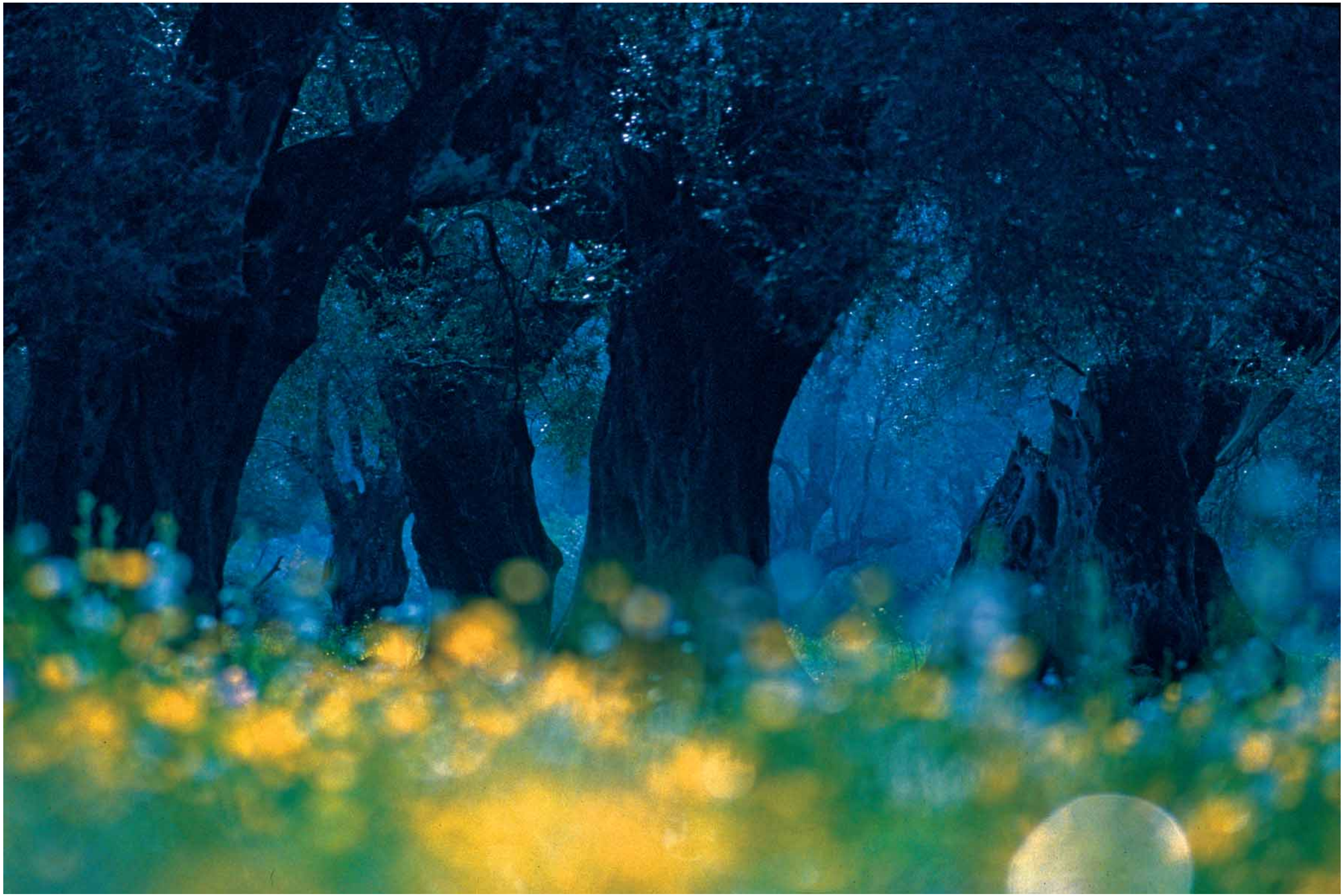

# Mrtvé moře

Jordánsko

(arabsky)

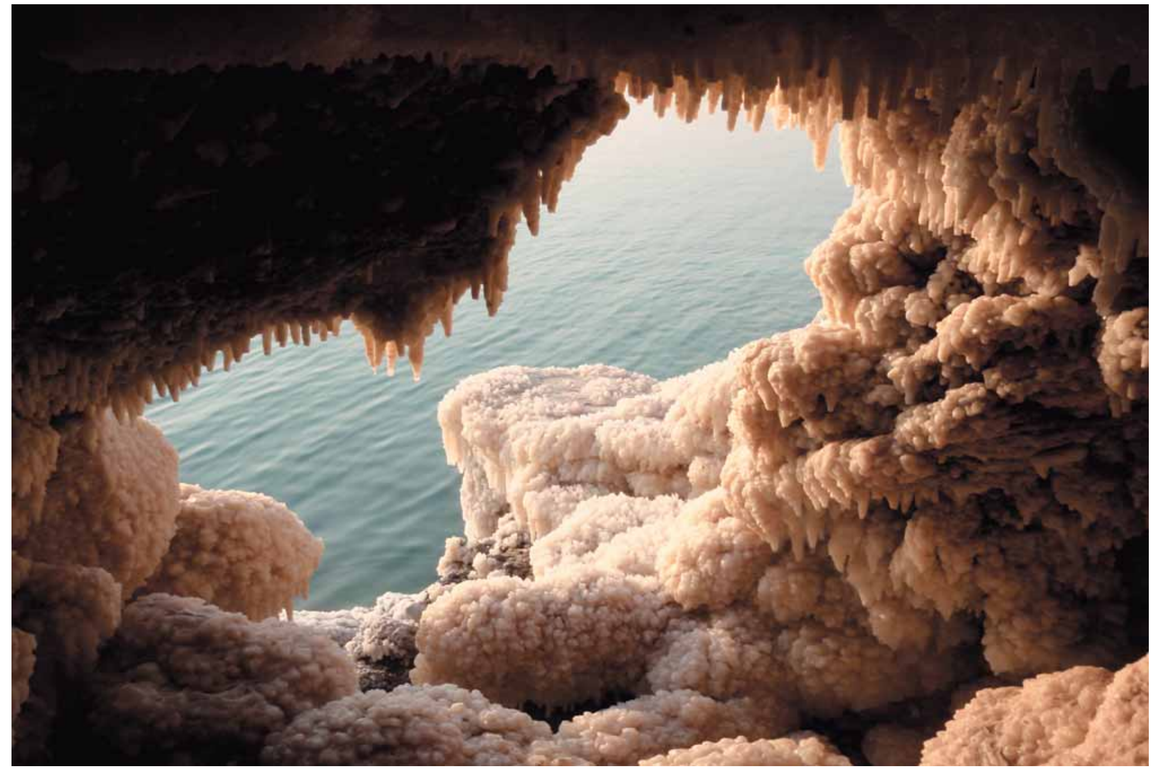

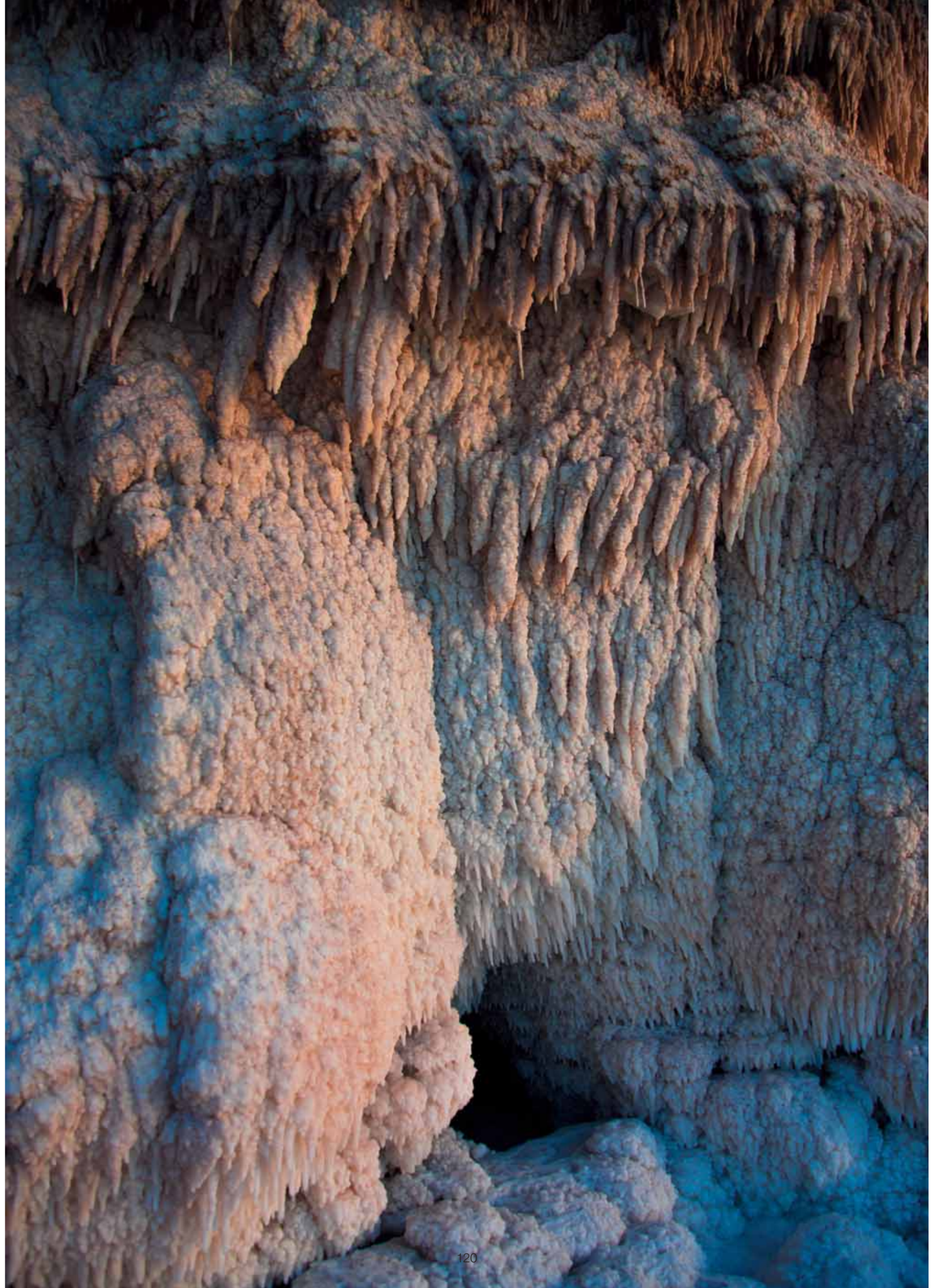

# Petra

Jordánsko

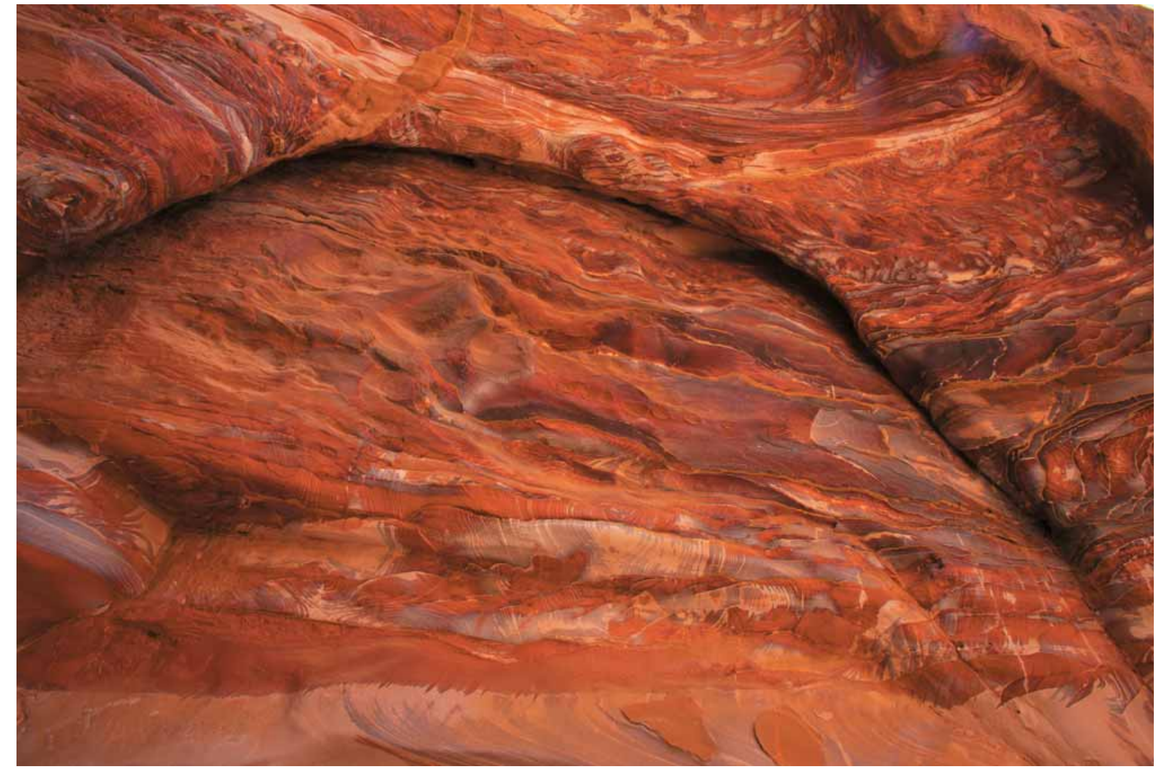

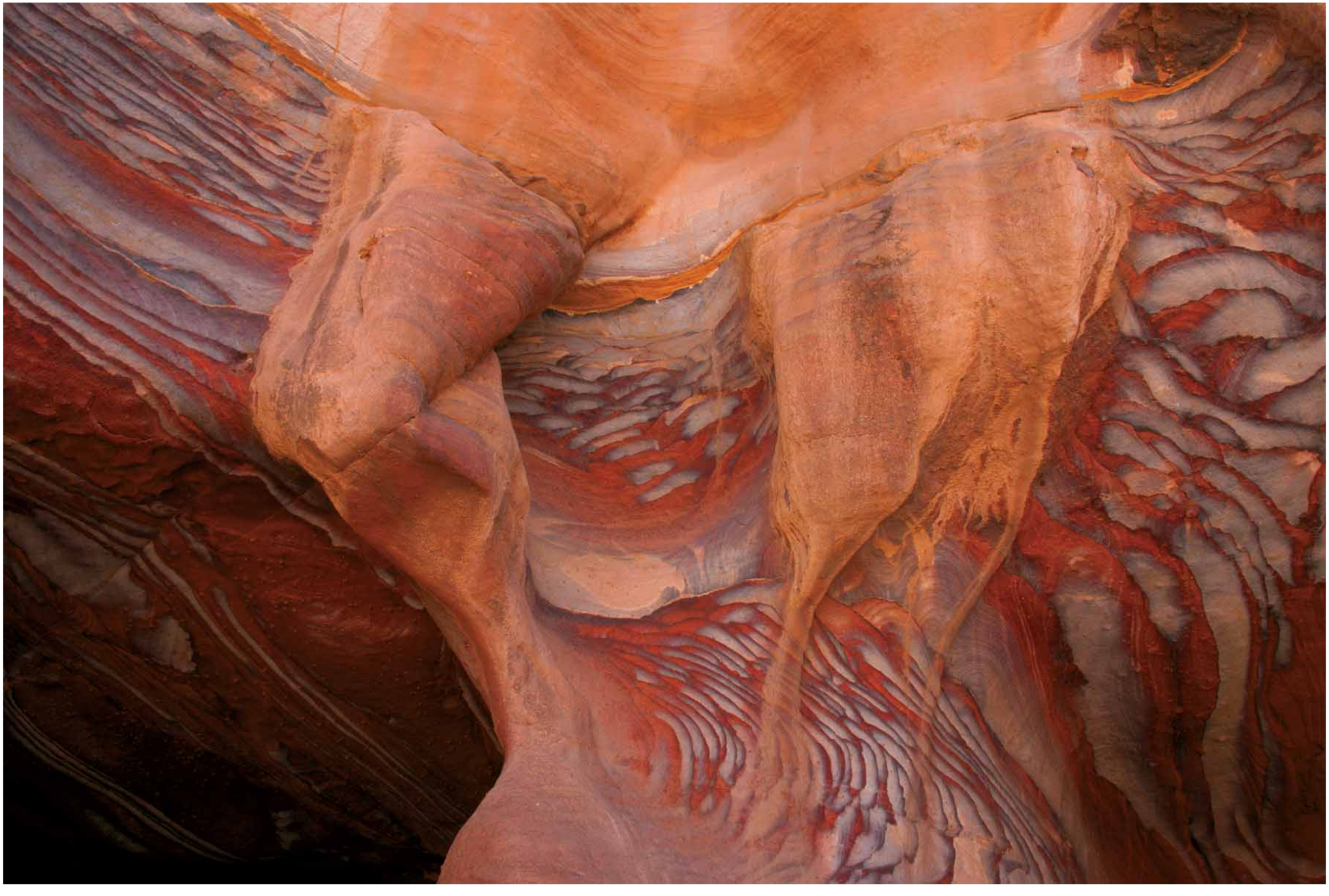

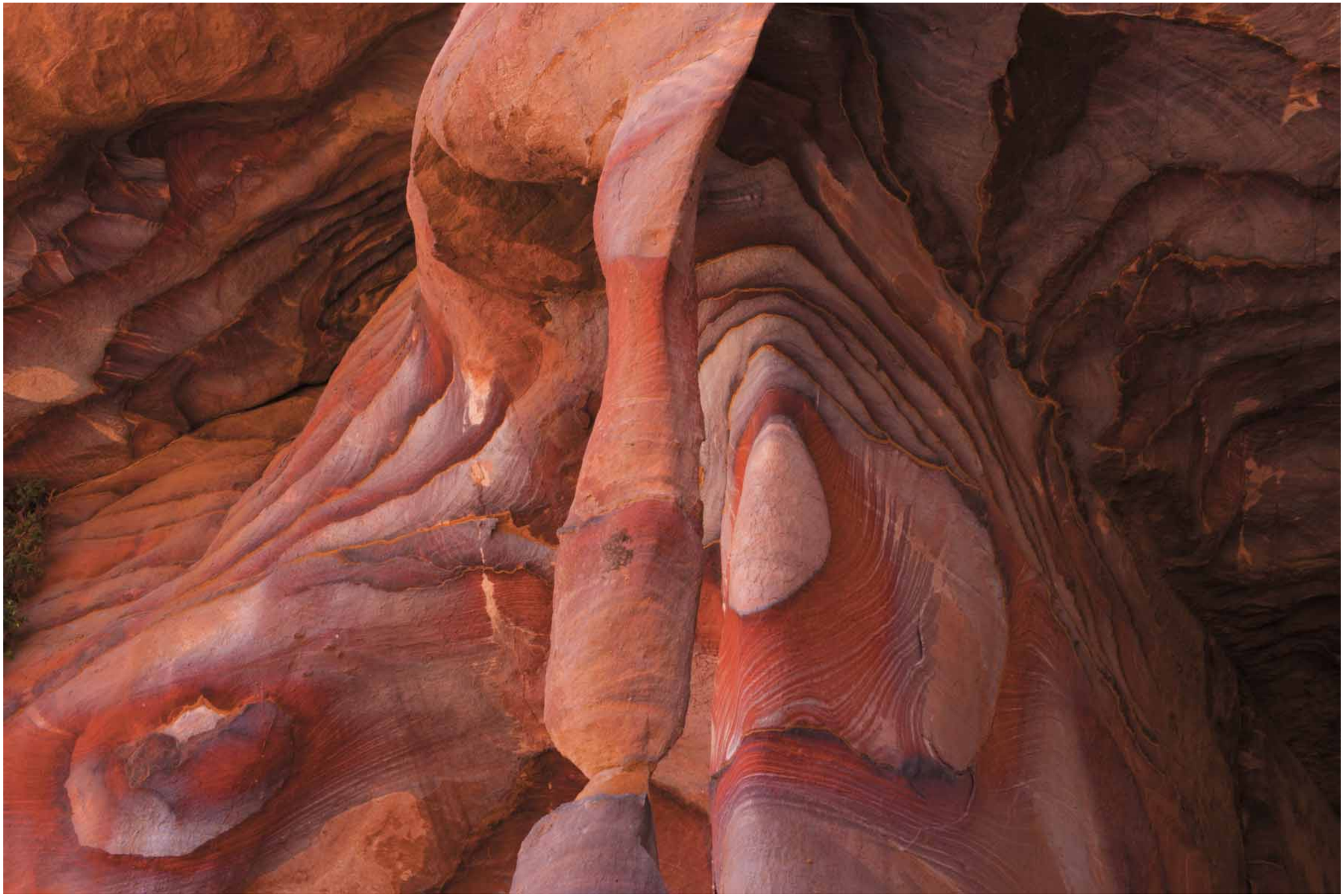

# Sokotra

Jemen

# Zhangjiajie

Čína

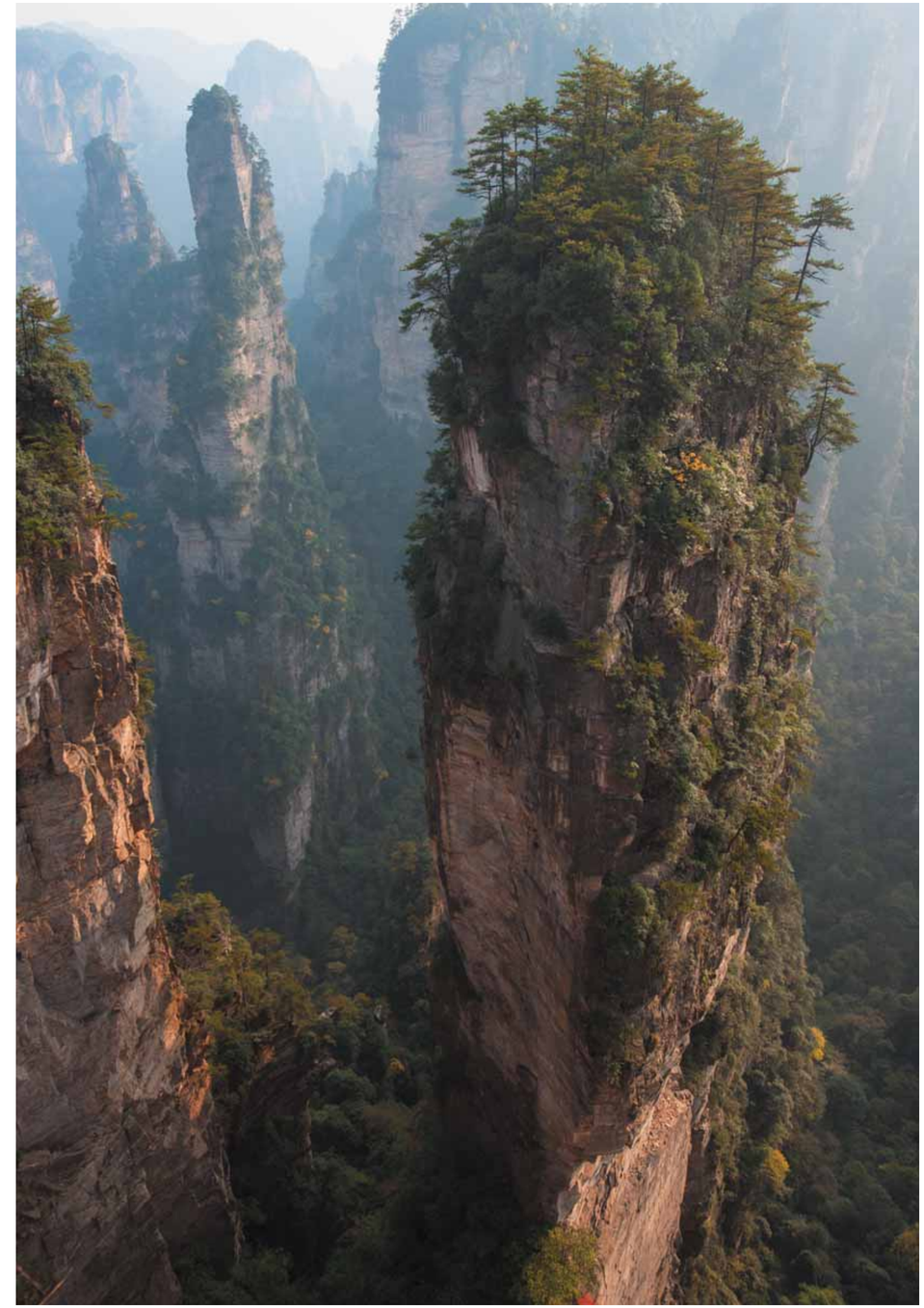

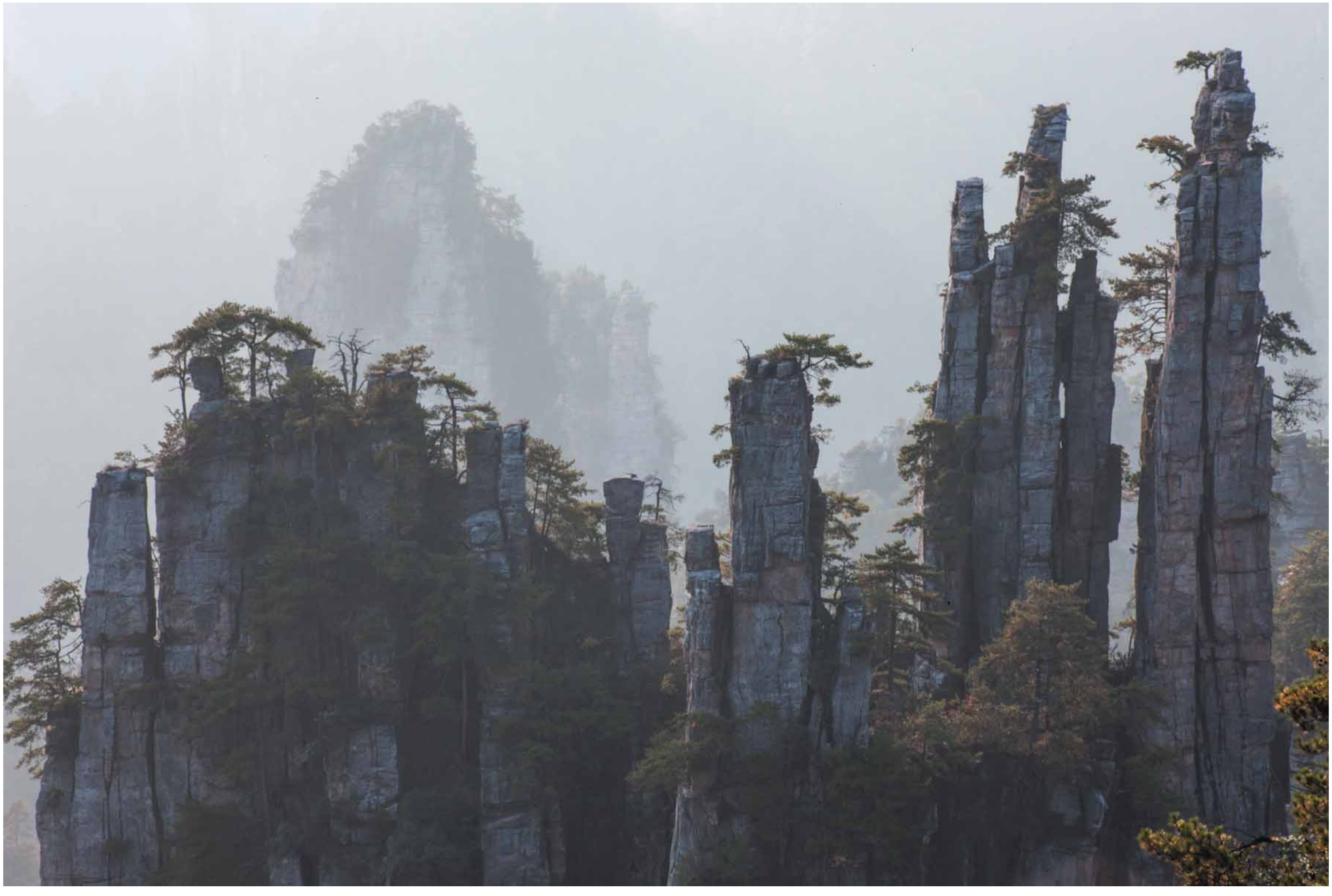

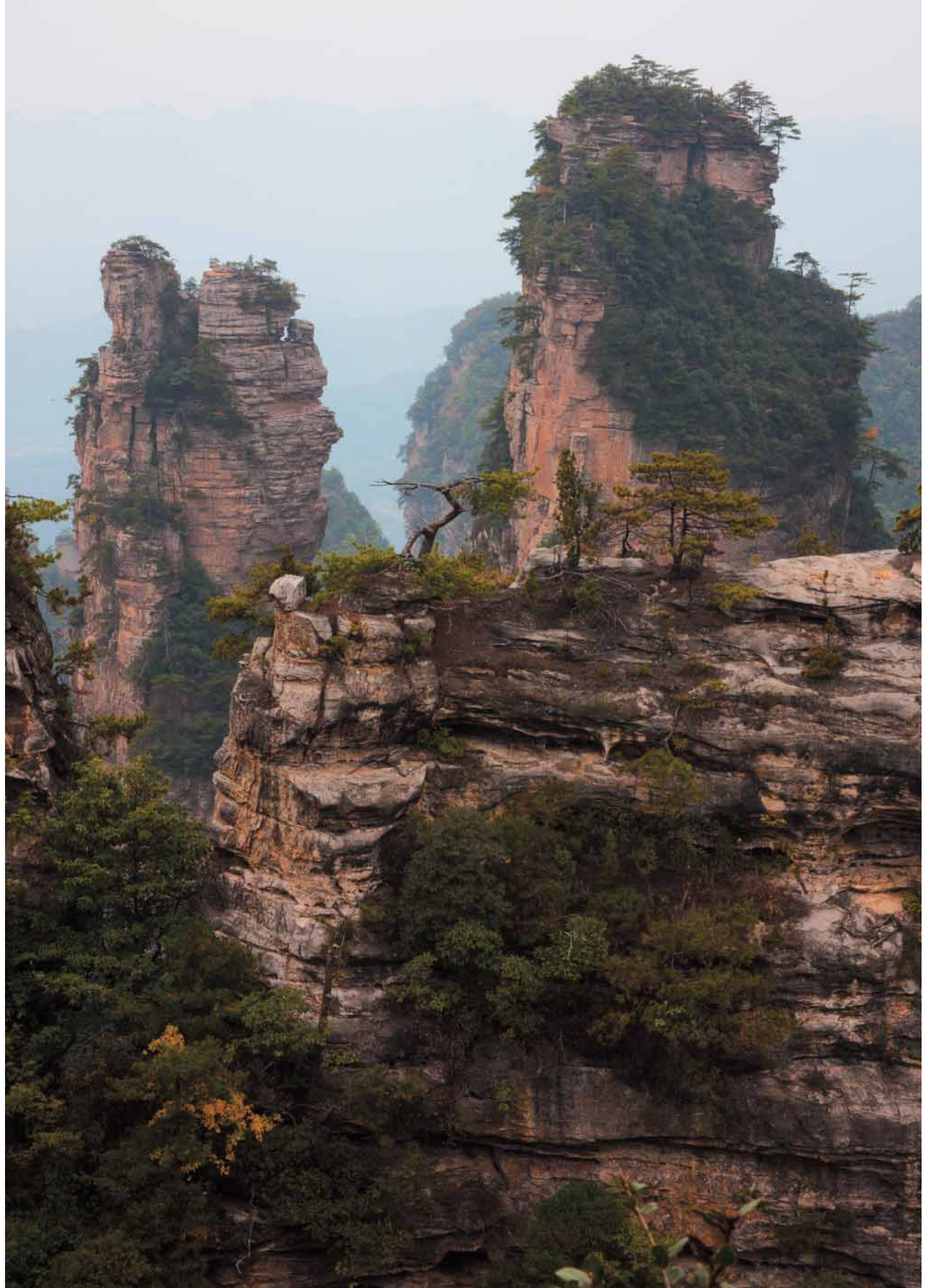

# Bali

Indonésie

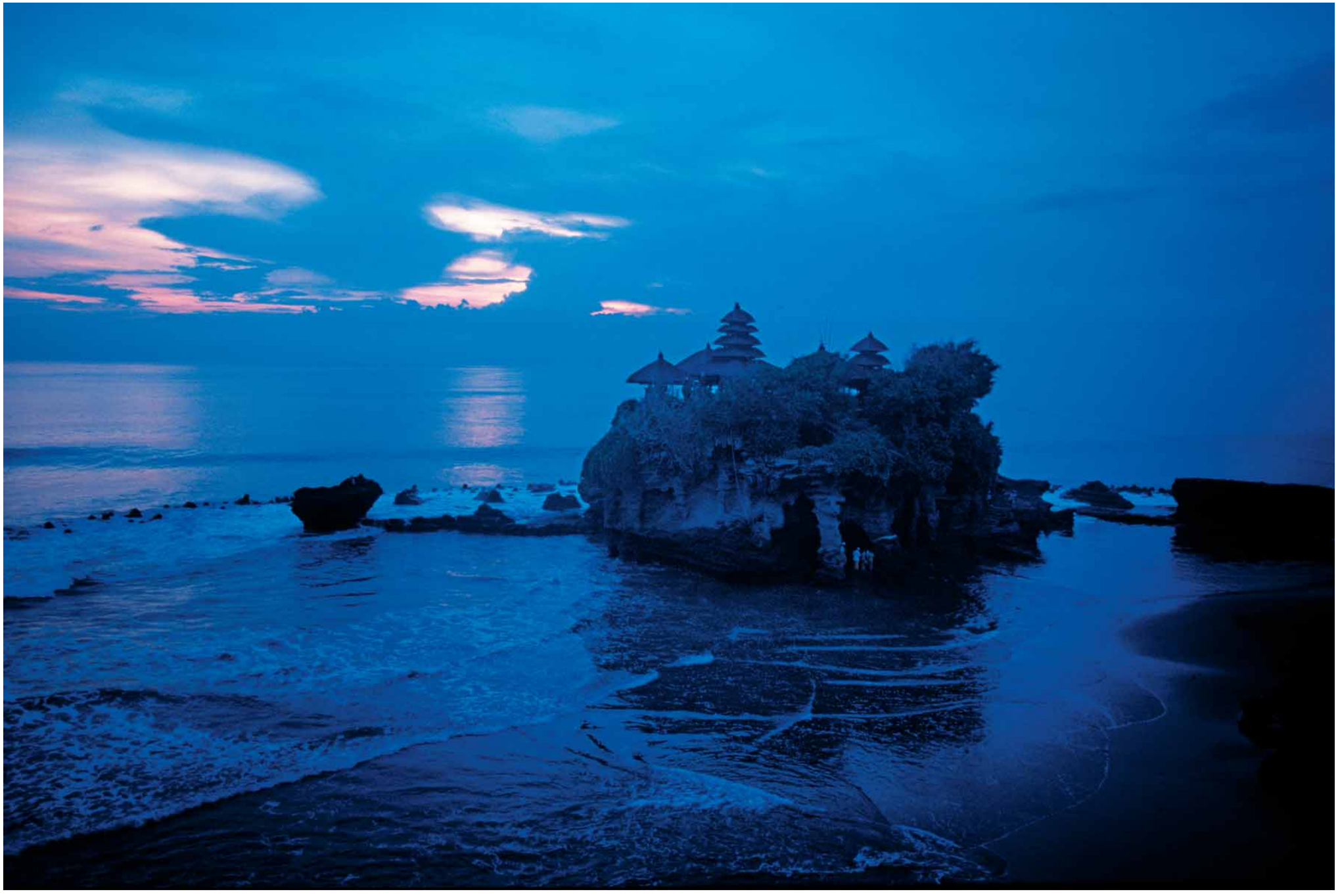

# Ouzoud

Maroko

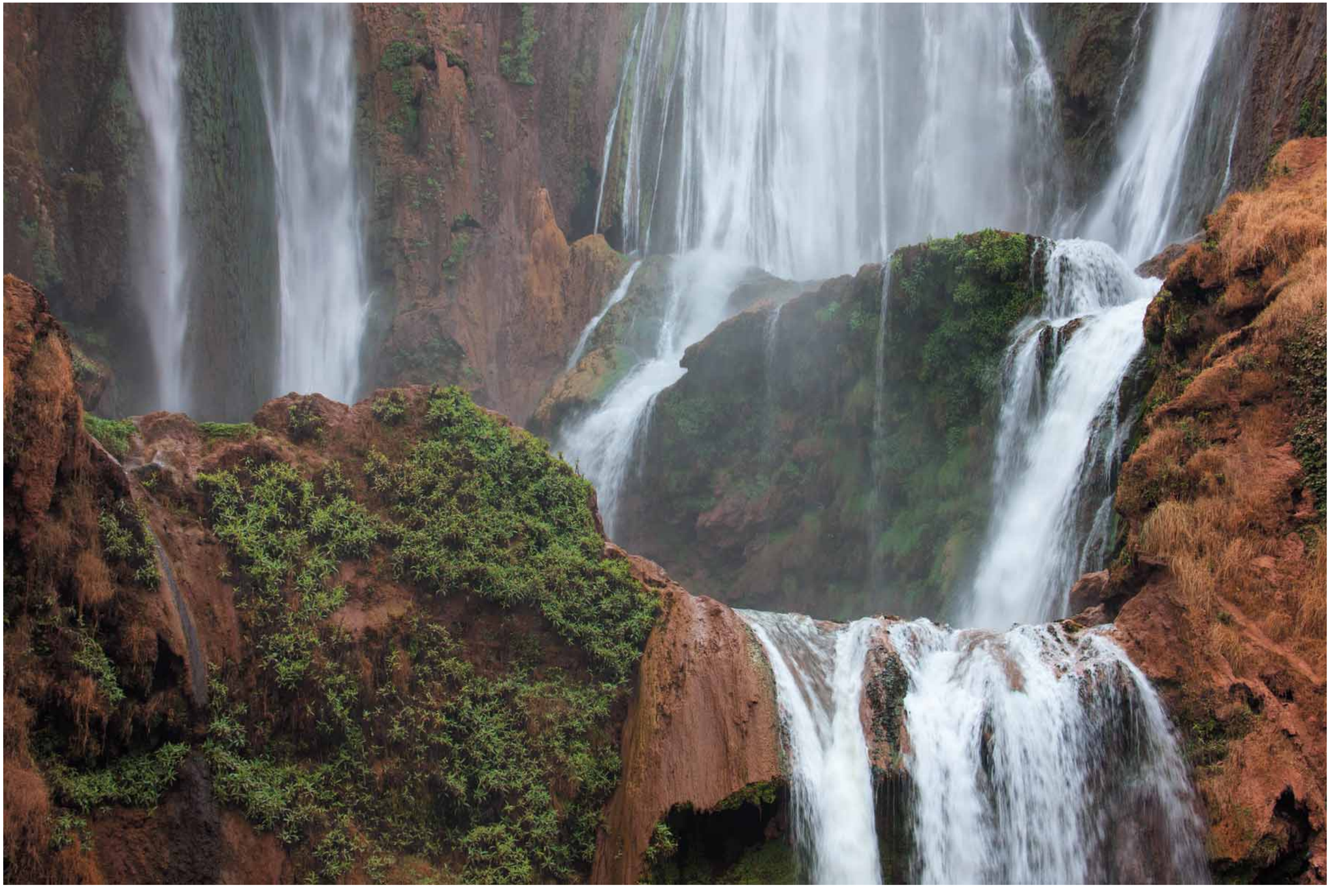

# Dallol

Etiopie

# Erta Ale

Etiopie

# Dogon

Mali

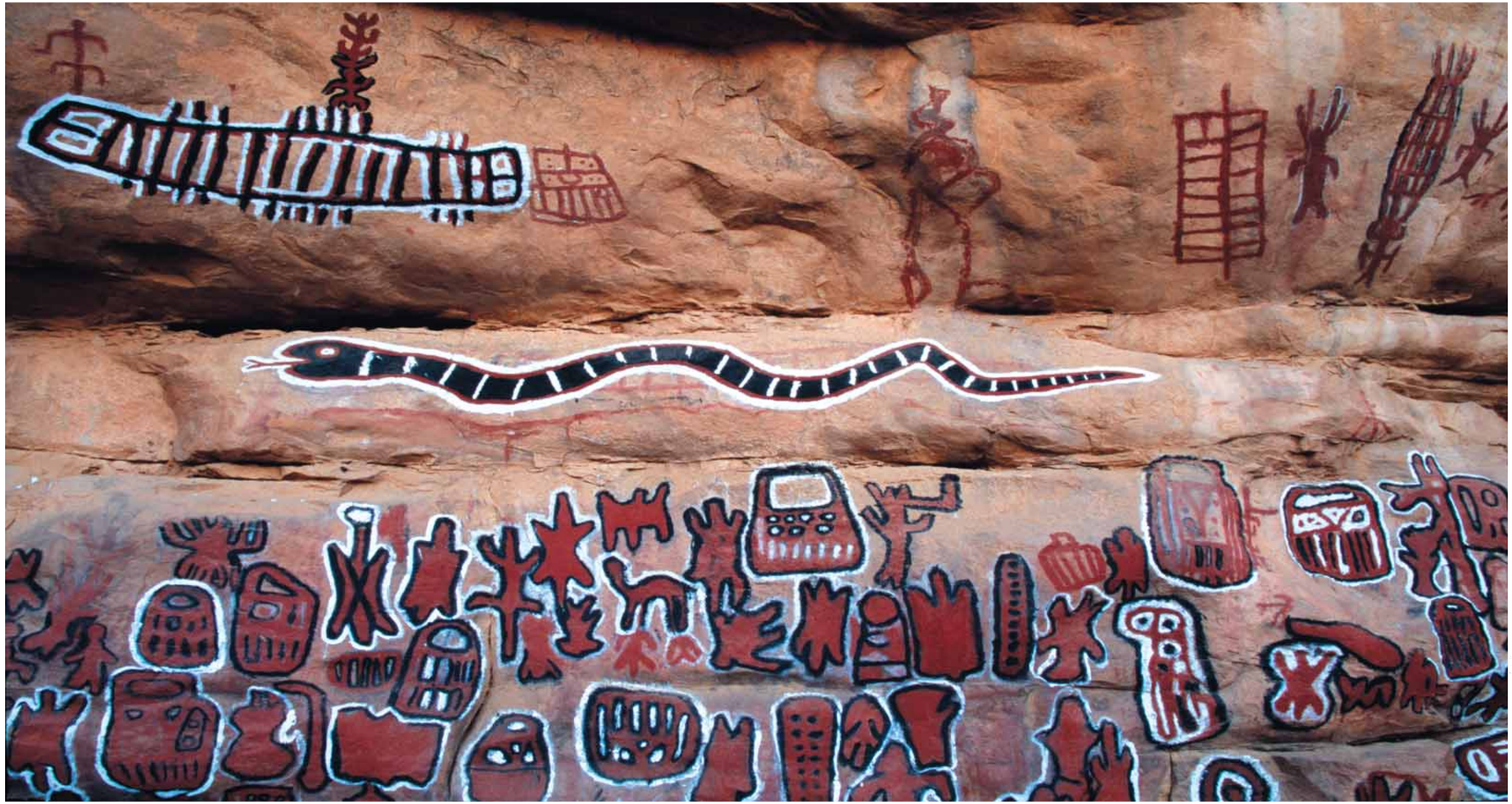

# Colorado Plateau

Utah

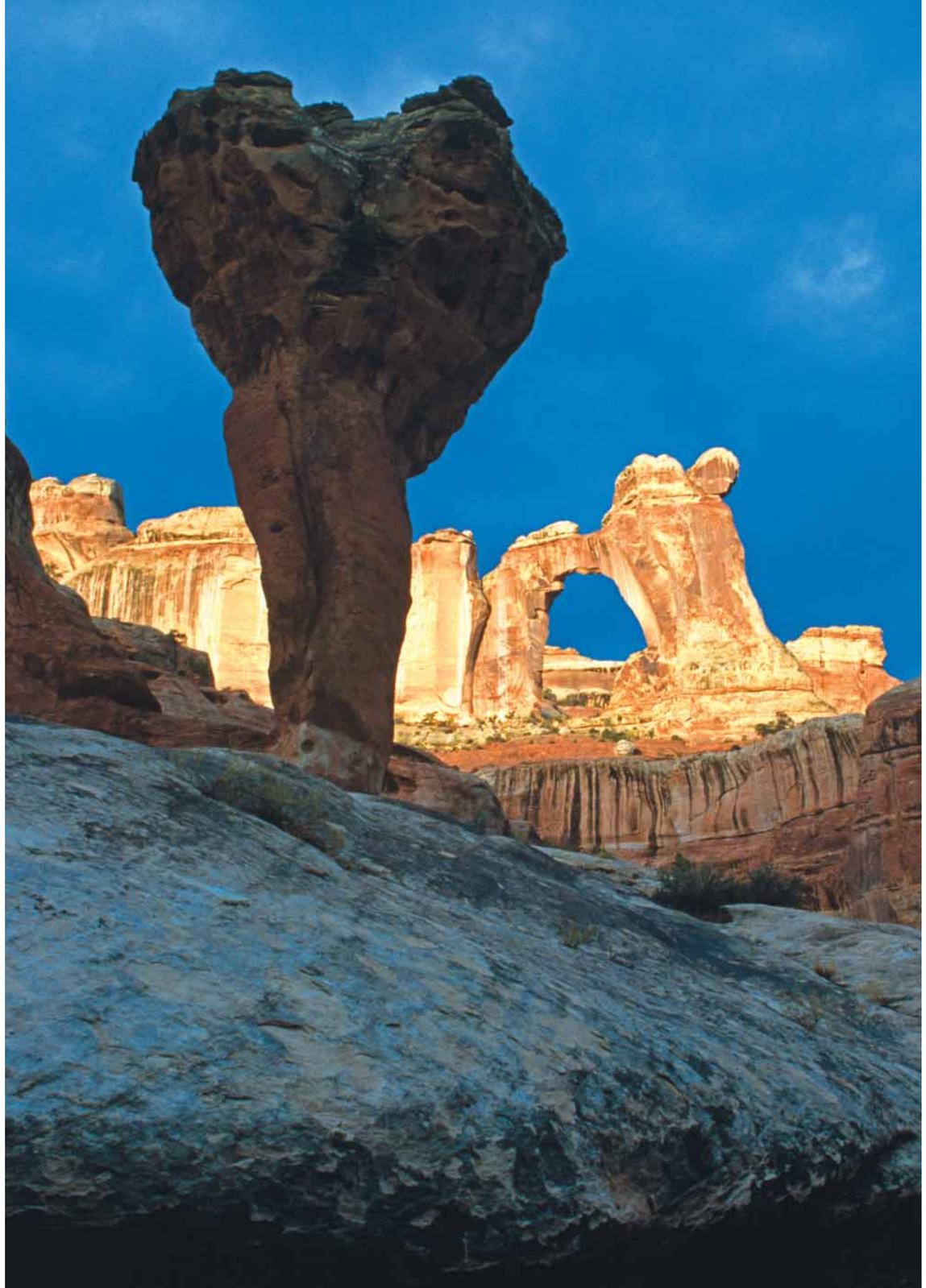

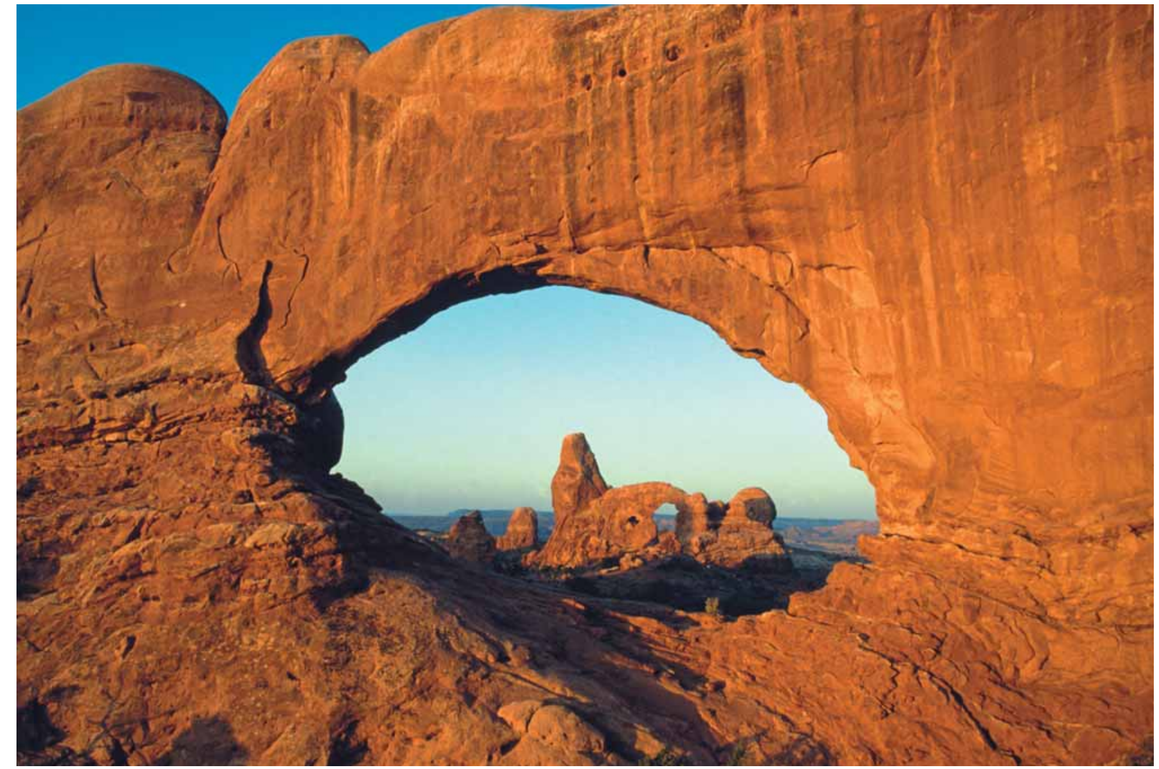

# Yellowstone

Wyoming

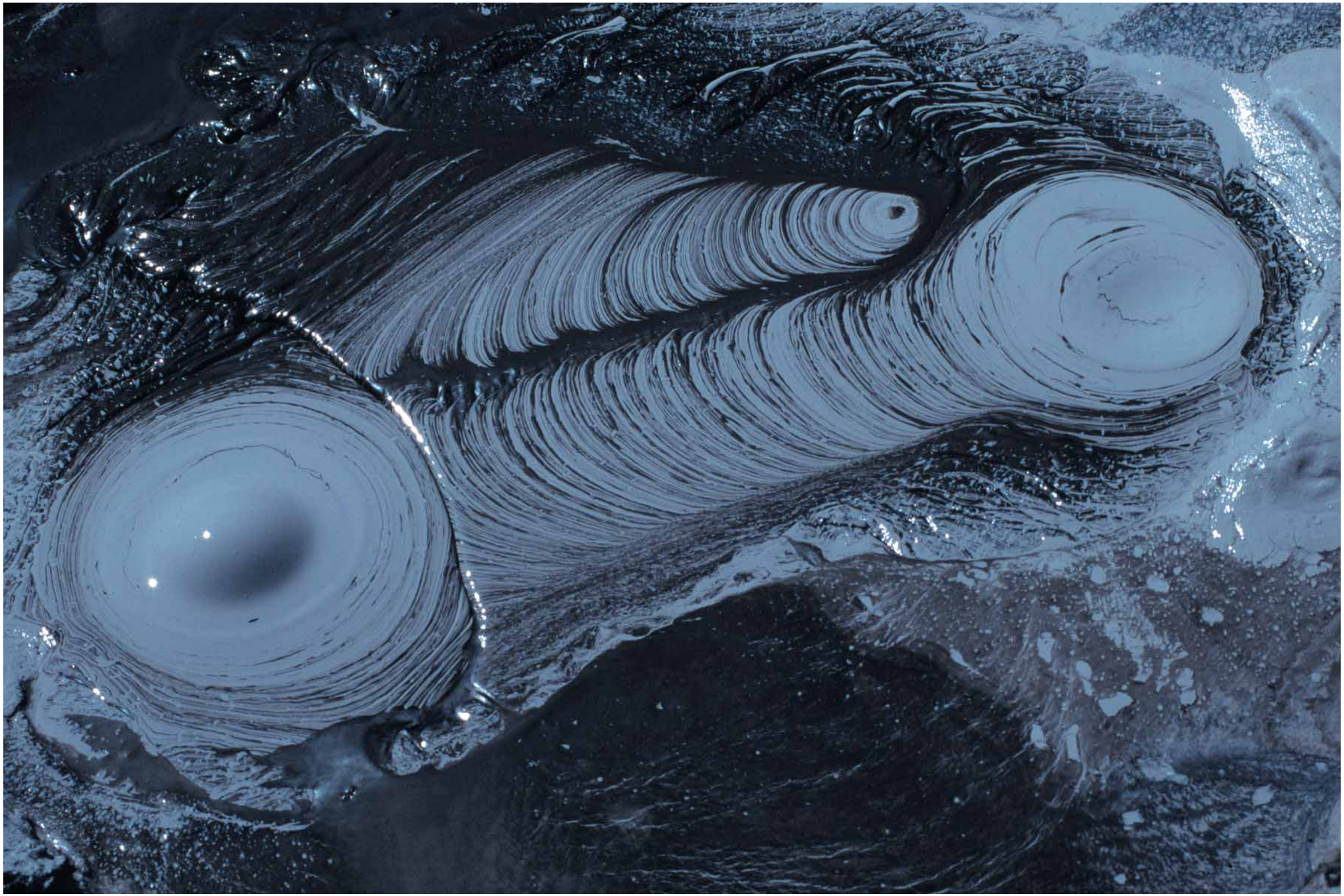

# Bisti Badlands

New Mexico

# White Sands

New Mexico

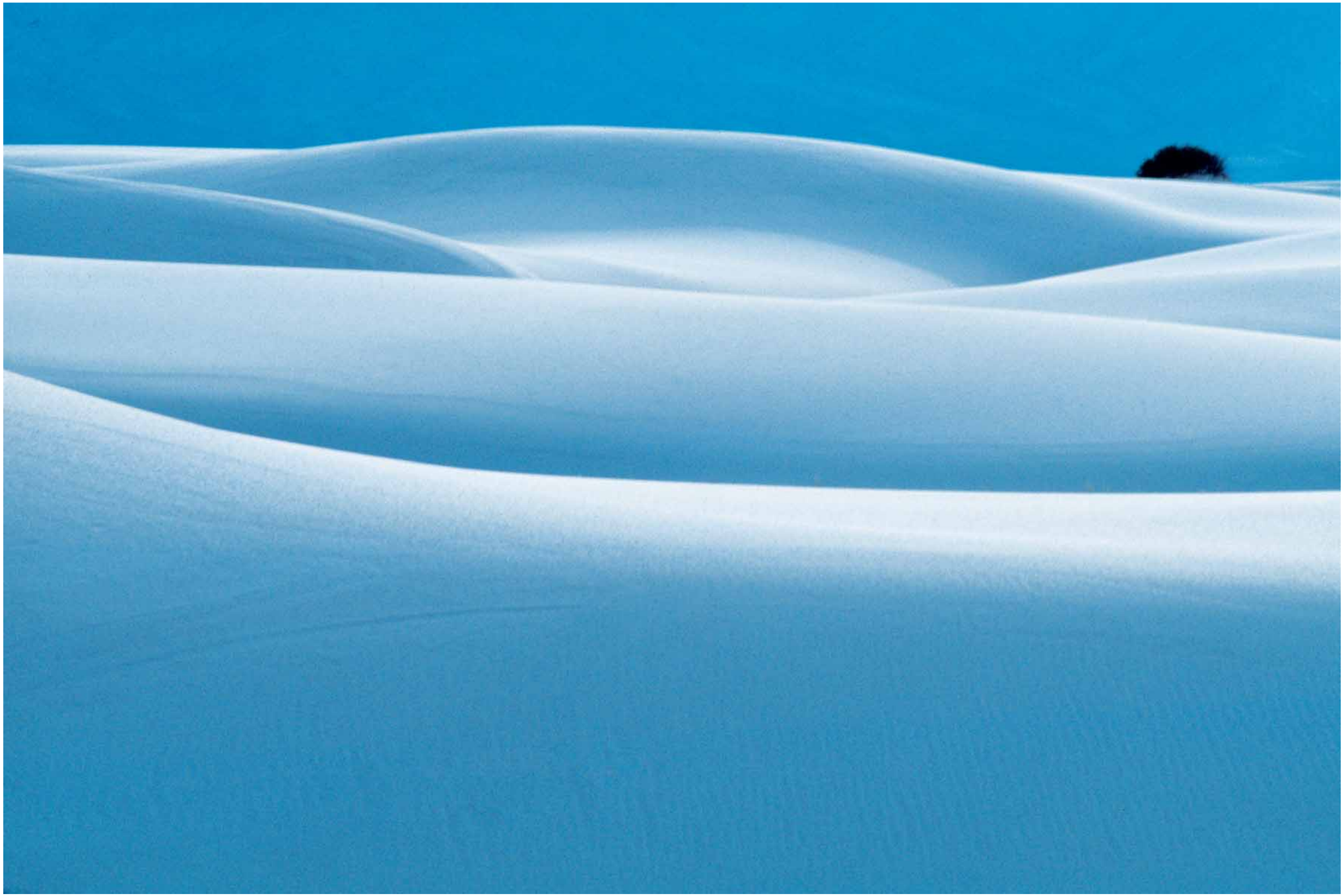

# Tepui Kukenán

Venezuela

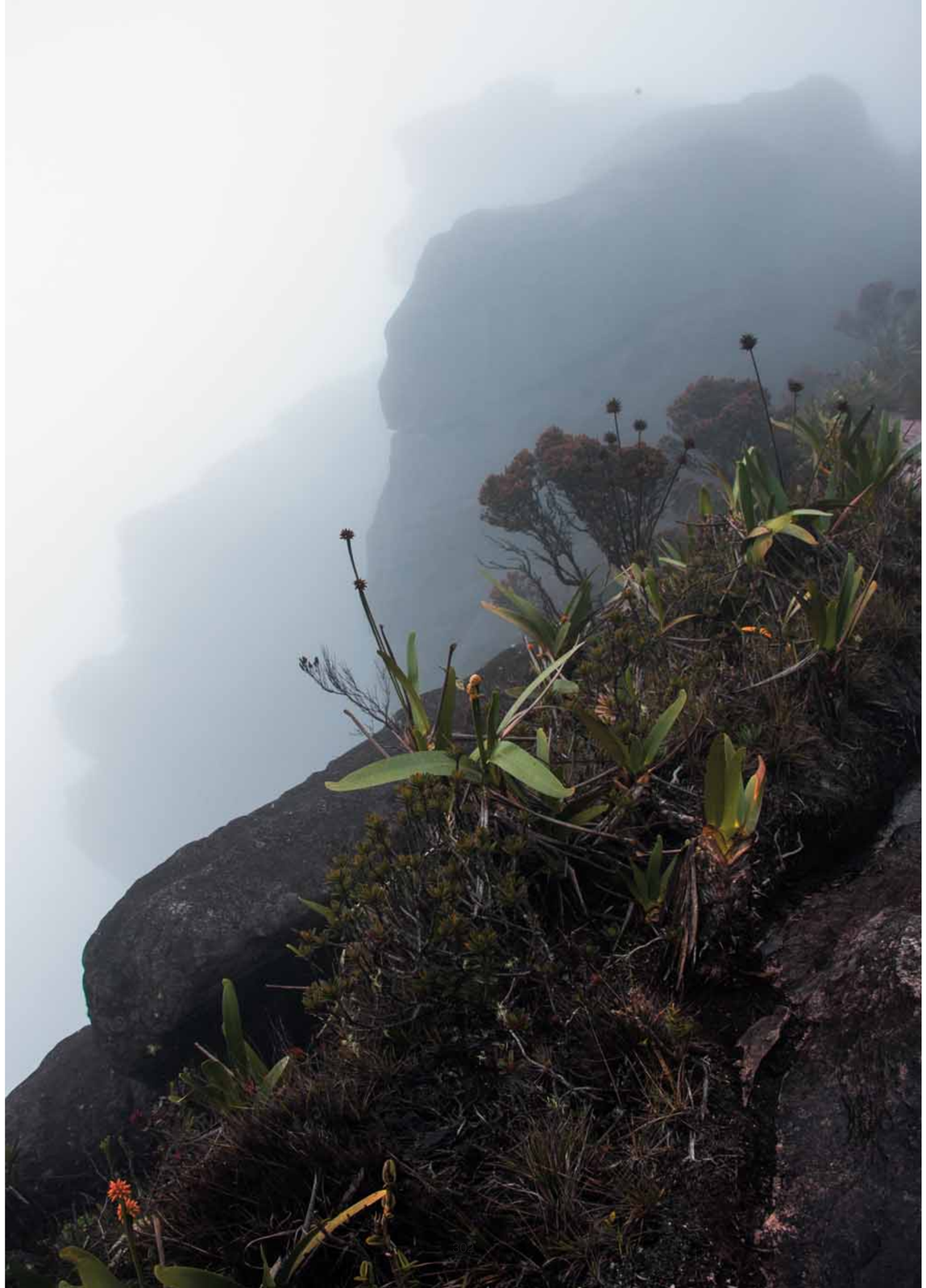

# Iguazú

Brasil/Argentina

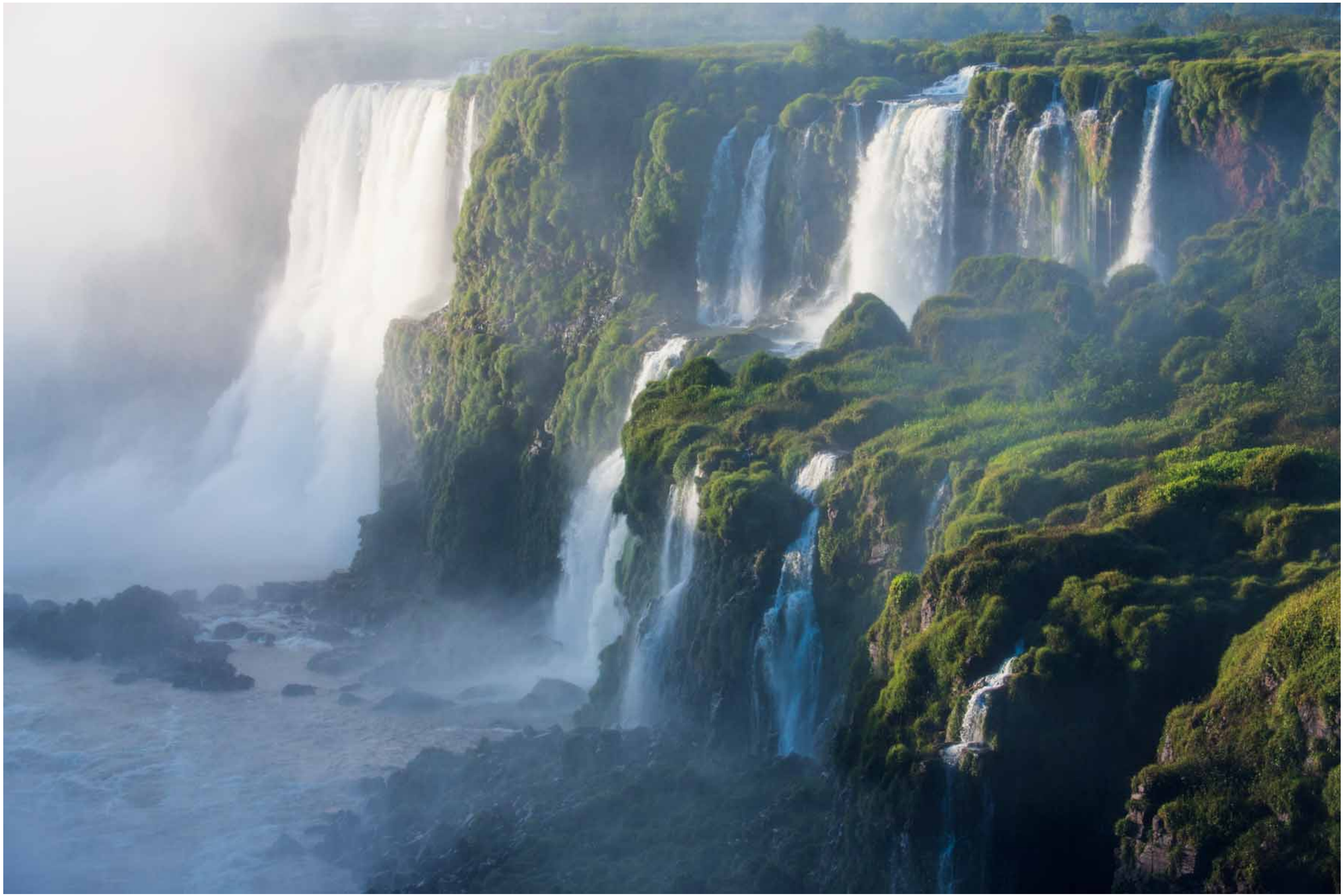

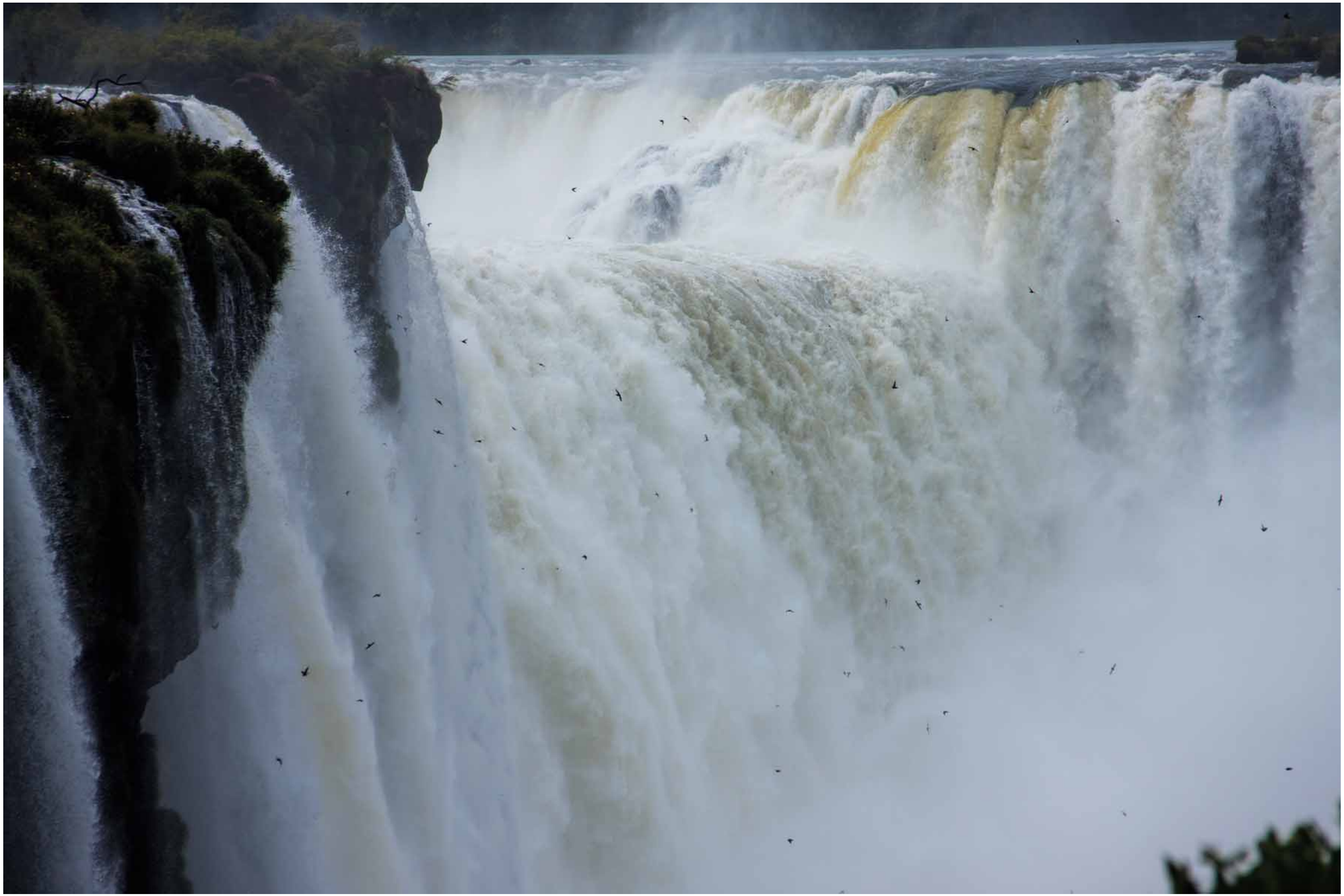

# Uluru

Austrálie

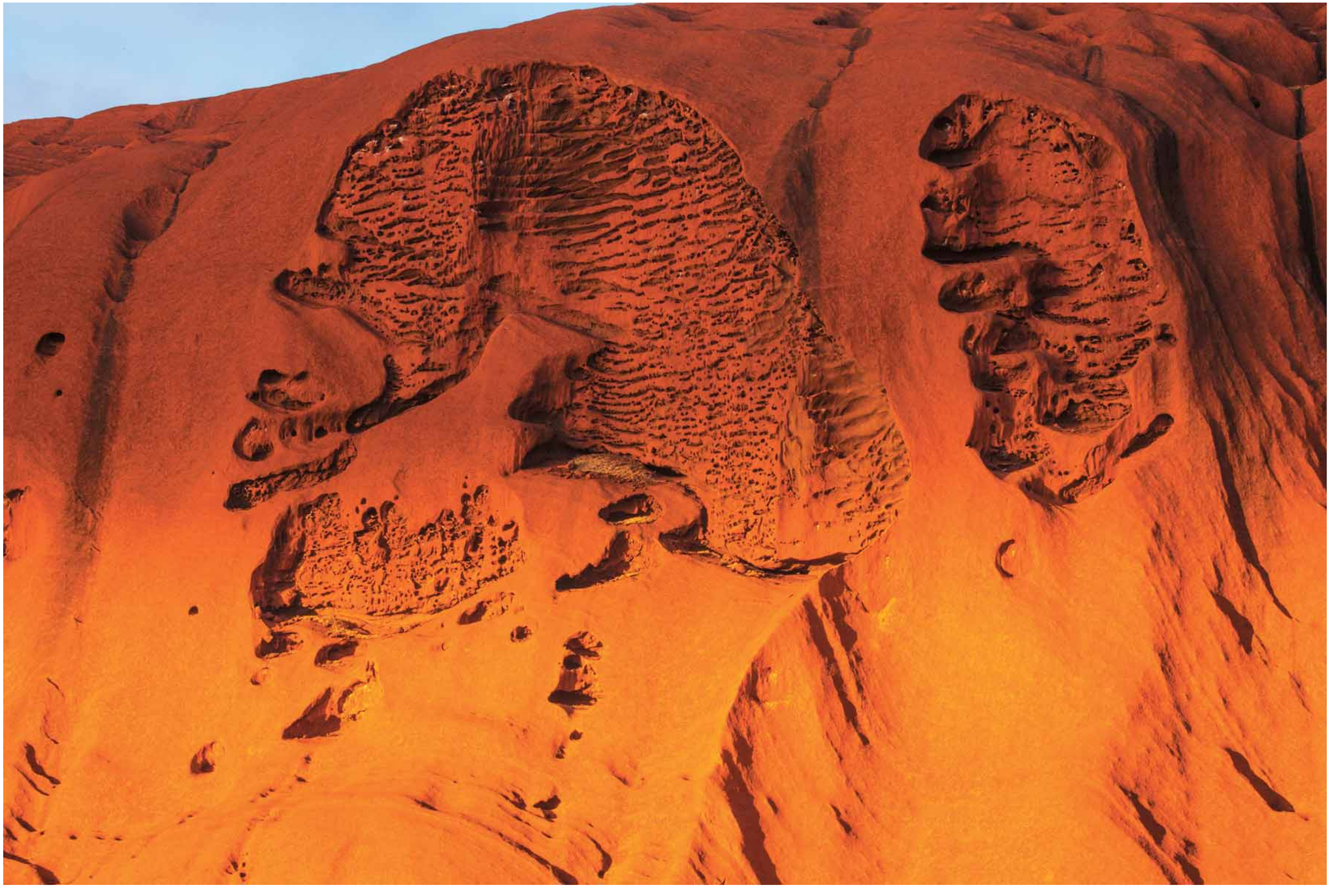

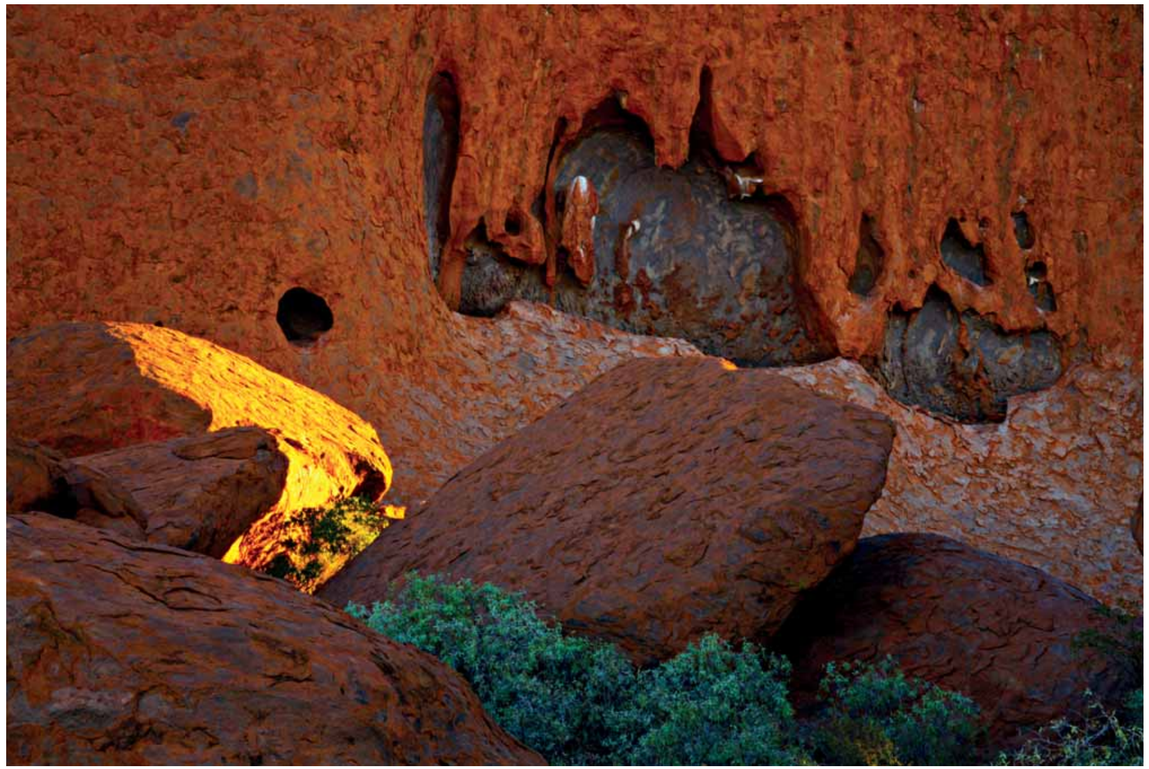

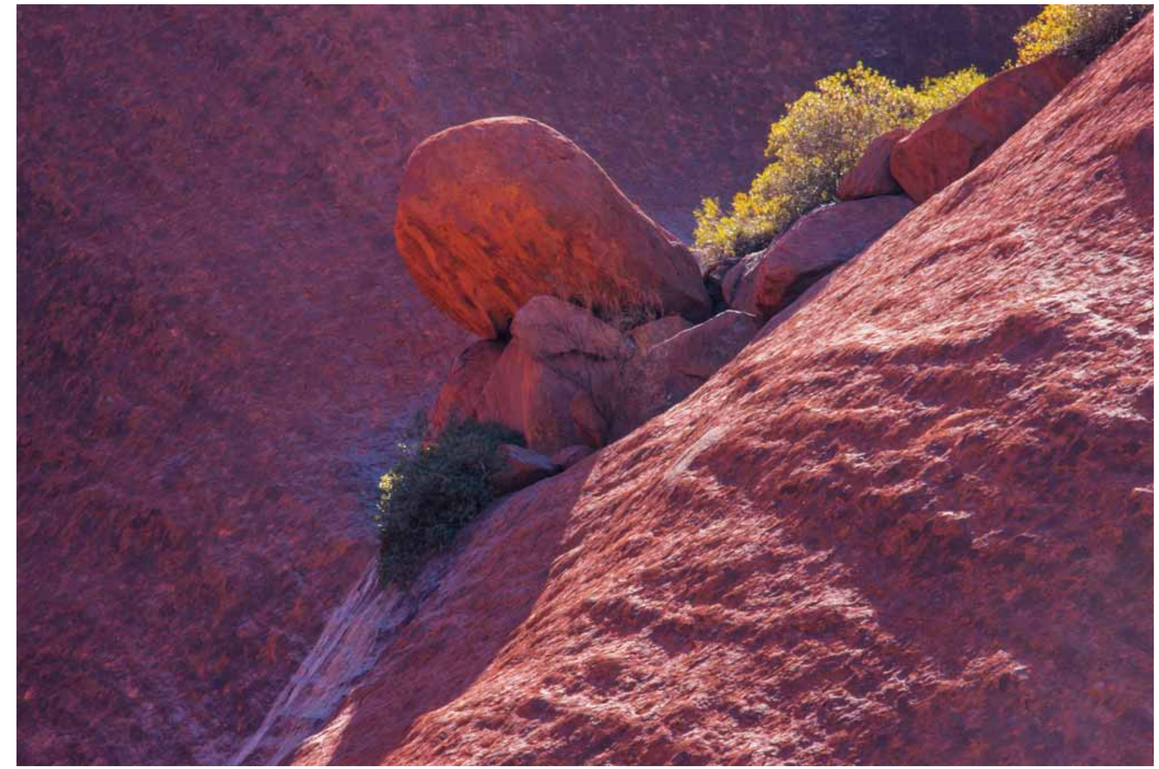

# Hawaii
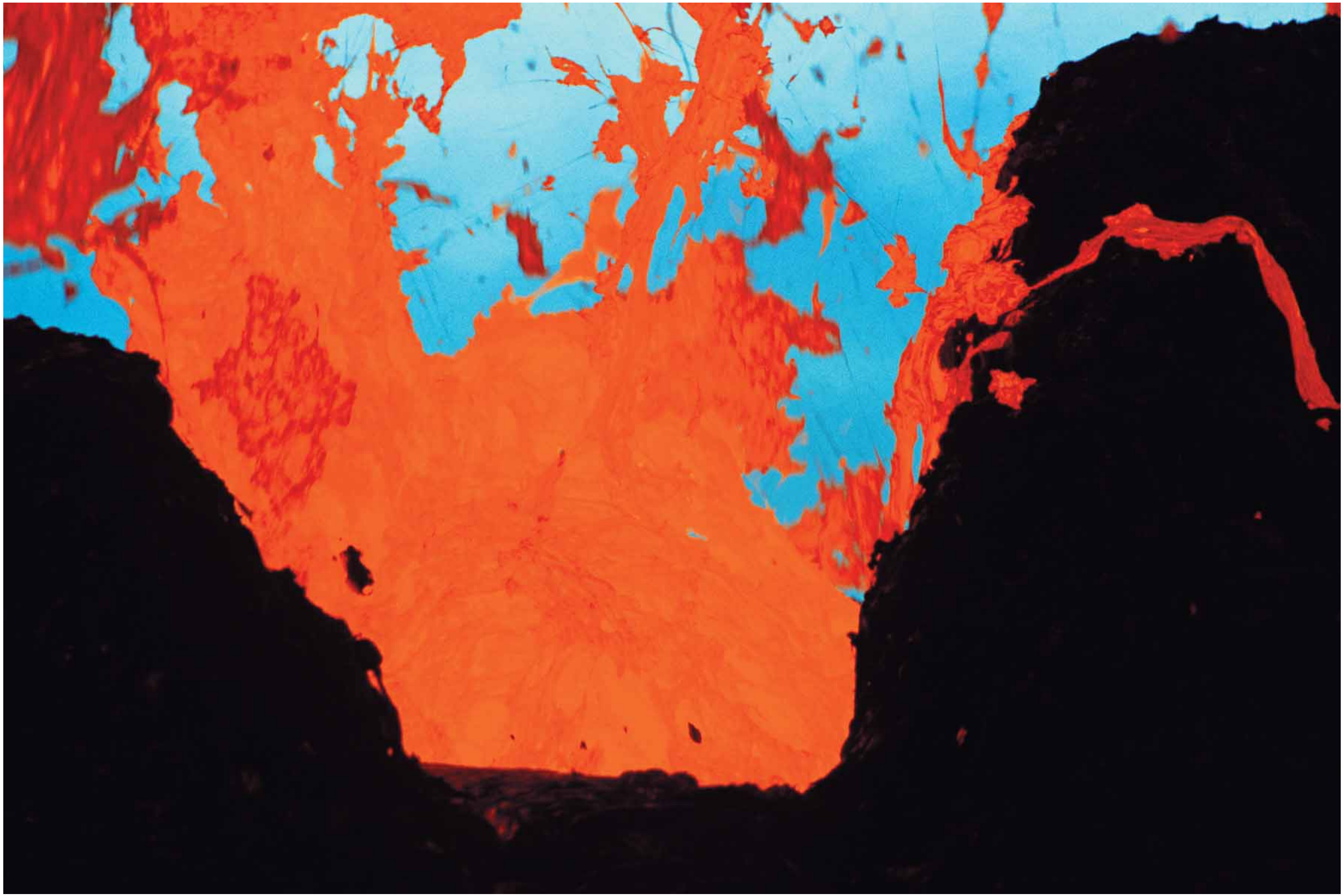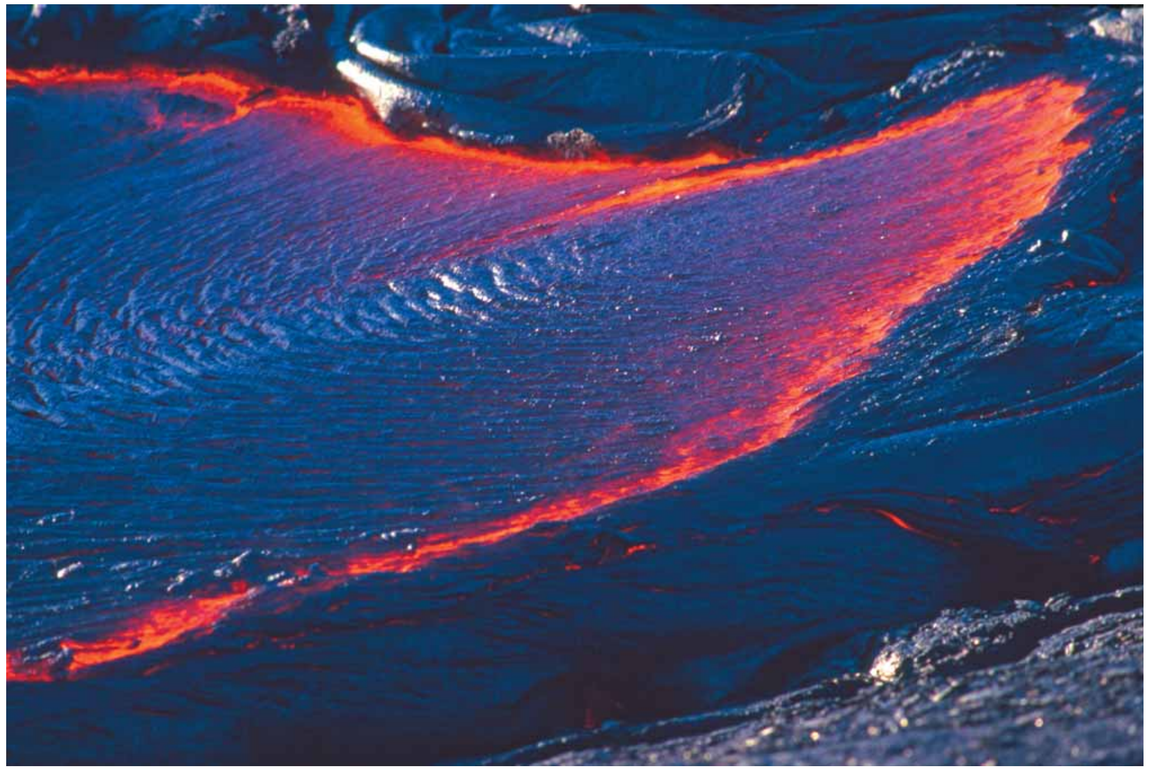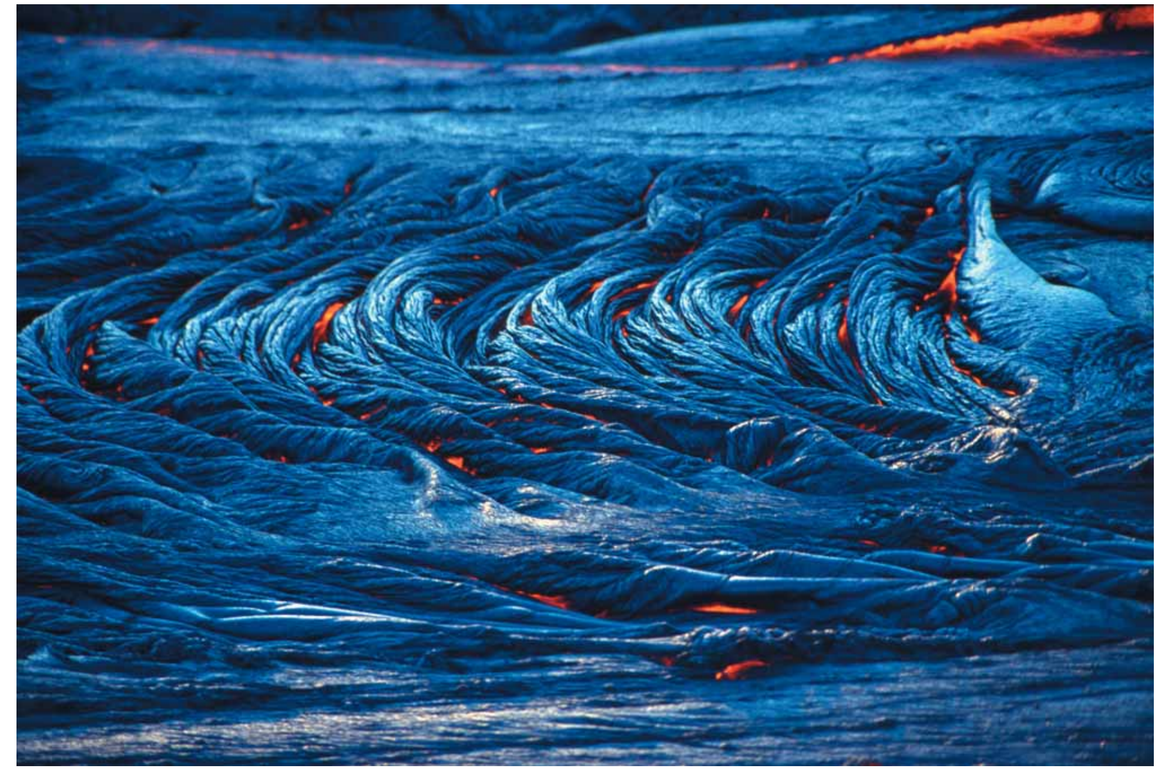
Pacific